

Gerechtshof te 's-Gravenhage

vierde meervoudige belastingkamer

20 december 1990

nummer: **1317/86-M4**

UITSPRAAK

op het beroep van X te Z tegen na te noemen door te Inspecteur der directe belastingen aan belanghebbende opgelegde navorderingsaanslag, zomede tegen het besluit door de Inspecteur bij het vaststellen van die navorderingsaanslag genomen met betrekking tot de daarin begrepen verhoging.

1. Navorderingsaanslag en kwijtscheldingsbesluit

Aan belanghebbende is voor het jaar 1981 een primitieve aanslag in de inkomstenbelasting opgelegd naar een belastbaar inkomen van f 21.559.- te zijnen name, zomede naar een belastbaar inkomen van f 14.513.-- ten name van zijn echtgenote.

Daarna heeft de Inspecteur belanghebbende voor dit jaar een navorderingsaanslag opgelegd naar een belastbaar inkomen van f 83.344.-- te zijnen name en van f 26.955.-- ten name van zijn echtgenote.

De nagevorderde belasting beloopt f 31.944.--, over welk bedrag een verhoging van 100 percent is toegepast. De Inspecteur heeft bij zijn bij het vaststellen van de navorderingsaanslag genomen besluit van deze verhoging 50 percent kwijtgescholden.

2. Loop van het geding

Belanghebbende is van de bovenvermelde navorderingsaanslag en van bovenvermeld kwijtscheldingsbesluit in beroep gekomen bij het Hof. In verband daarmee is door de griffier van belanghebbende een griffierecht geheven van f 38.-. De Inspecteur heeft een verzoekschrift ingediend.

Belanghebbende heeft vervolgens een conclusie van repliek ingezonden, waarop de Inspecteur heeft gereageerd met een conclusie van dupliek.

Een eerste mondelinge behandeling van de zaak heeft plaatsgehad in raadkamer ter zitting van het gerecht Hof van 18 april 1989, gehouden te 's-Gravenhage, alwaar zijn verschenen belanghebbende, tot zijn bijstand vergezeld van zijn gemachtigde en A zomede te Inspecteur, die tot zijn bijstand was vergezeld van B en C.

De gemachtigde van belanghebbende heeft ter zitting een pleitnota voorgedragen en overgelegd, waarvan de inhoud als hier ingelast moet worden aangemerkt.

Ter zitting zijn door de gemachtigde, alsook door de Inspecteur, stukken overgelegd, zulks zonder bezwaar van de wederpartij, aan wie ter zitting de gelegenheid is gegeven daarvan kennis te nemen en zich daarover uit te laten.

Vorenbedoelde stukken, waarvan de inhoud als hier ingelast moet worden aangemerkt, zijn door de griffier gekenmerkt als producties van belanghebbende nrs. 1 tot en met 13 en producties van de Inspecteur nrs. 1 tot en met 3.

Naar aanleiding van het ter zitting tot beide partijen gerichte verzoek om schriftelijk nadere inlichtingen te verstrekken, heeft tussen het Hof en partijen, met inachtneming van het bepaalde in artikel 14 van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken, een briefwisseling plaatsgevonden, waarna het Hof ambtshalve een tweede mondelinge behandeling heeft vastgesteld.

Deze tweede mondelinge behandeling van de zaak heeft plaatsgehad in raadkamer ter zitting van het Gerechtshof van 13 maart 1990 gehouden te 's-Gravenhage, alwaar zijn verschenen de gemachtigde van belanghebbende en A zomede de Inspecteur, die tot zijn bijstand was vergezeld van D.

De gemachtigde van belanghebbende heeft ook op deze zitting een pleitnota voorgedragen en met één daaraan gehechte bijlage overgelegd. De inhoud van de pleitnota met bijlage dient als hier ingelast te worden beschouwd.

Ter zitting zijn voorts door de gemachtigde van belanghebbende een zevental spaarbankboekjes en een groot aantal originelen van facturen alsmede diverse andere bescheiden overgelegd, zulks zonder bezwaar van de wederpartij, aan wie ter zitting de gelegenheid is gegeven daarvan kennis te nemen en zich daarover uit te laten.

Vorenbedoelde stukken, waarvan de inhoud als hier ingelast moet worden aangemerkt, zijn door de griffier omschreven in een afzonderlijke, tot de gedingstukken behorende lijst, welke aan elk der partijen is toegezonden.

Naar aanleiding van het ter zitting door het Hof tot de Inspecteur gericht verzoek om schriftelijk nadere inlichtingen te verstrekken heeft tussen het Hof en partijen, met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 14 en 16 van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken, wederom een briefwisseling plaatsgevonden.

Een derde mondelinge behandeling van de zaak heeft plaatsgehad in raadkamer ter zitting van het Gerechtshof van 20 november 1990. gehouden te 's-Gravenhage. Alweer zijn verschenen de gemachtigde van belanghebbende en A zomede de Inspecteur, die tot zijn bijstand was vergezeld van C.

De gemachtigde van belanghebbende heeft ook op deze derde zitting een pleitnota voorgedragen en overgelegd, waarvan de inhoud als hier ingelast moet worden beschouwd.

3. Vaststaande feiten

Gelet op de stukken van het geding en het ter zitting verhandelde is, als tussen partijen niet in geschil, dan wel door één van hen gesteld en door de wederpartij niet of onvoldoende weersproken, het volgende komen vast te staan:

3.1 Belanghebbende is in 1978 onder de naam E begonnen met het drijven van een kleinhandel in dierenbenodigdheden en dieren aan de van a-straat te Z.

Het assortiment van deze winkel bestaat voor het overgrote deel uit diervoeders en voorts uit dierengeneesmiddelen en andere artikelen. De levende have bestaat uit vogeltjes en een paar konijnen. Tot het jaar 1981 verkocht belanghebbende ook

tropische dieren (reptielen). Belanghebbende ondervindt met betrekking tot de verkoop van dierenvoeders veel concurrentie van de nabijgelegen supermarkten.

3.2 Belanghebbende is voor de tweede keer gehuwd. Uit het tweede huwelijk zijn drie kinderen geboren die, in ieder geval in de jaren 1980 tot en met 1983, inwonend waren.

Belanghebbende woont niet bij de zaak, maar aan b-straat te Z.

Belanghebbendes echtgenote werkt volledig in de onderneming mee en aan haar wordt derhalve 1/3 gedeelte van de winst toegerekend.

3.3 Door de boekhouder van belanghebbende, tevens zijn gemachtigde in de onderhavige procedure, wordt een tabellarisch kas/bank/giro-boek bijgehouden. Belanghebbende zelf houdt een losbladig kasboek bij, doch hij doet dat slechts voor wat betreft de ontvangsten dagelijks.

Belanghebbende noteert de dagelijkse ontvangsten vanaf kassastroken. Op de totaaltelling van de kassastrook van een bepaalde dag brengt hij in mindering de bedragen van de op die dag ontvangen bankcheques en girobetaalkaarten.

De boekhouder boekt deze laatste ontvangsten rechtstreeks vanaf de bank- en giroafschriften. De kassastroken van de jaren 1980 tot en met 1983 zijn niet door belanghebbende bewaard. De door belanghebbende bijgehouden losse kasboekstaten zijn wel bewaard.

Tijdens een boekenonderzoek betreffende de jaren 1978 en 1979 is, volgens het in fotocopie tot de gedingstukken behorende verslag van dat onderzoek, belanghebbende er door de toenmaals controlerende ambtenaar op gewezen dat hij de kladkasadministratie volledig diende te bewaren.

3.4 Blijkens het verslag van het onder punt 3.1 vermelde boekenonderzoek bevonden de controlerende ambtenaren bij toepassing van de zogenaamde chi-kwadraattoets op hele guldens dat degene die de kasstaten heeft ingevuld een duidelijke voorkeur had voor de cijfers 0 en 5. Voorts constateerden zij bij vergelijking van de dagomzetten dat dezelfde omzetbedragen op meer dagen per periode op dezelfde dag van de week voorkwamen. Als voorbeeld wordt in het verslag genoemd een bedrag van f 1.665.--, dat op de vrijdagen van de weken 41, 43 en 44

van het jaar 1983 is geboekt. De kladaantekeningen van de beide toetsen behoren in fotocopie tot de gedingstukken.

Tijdens het onderzoek constateerden de controlerende ambtenaren negatieve kassen, waarvan vijf in het jaar 1982 en zeven in 1983.

Ter zitting heeft de gemachtigde van belanghebbende met betrekking tot de negatieve kas van 6 mei 1982 toegegeven deze te moeten erkennen.

3.5 Bij het opstellen van de uiteindelijke versie van een vermogensvergelijking over de jaren 1980 tot en met 1983 hebben de controlerende ambtenaren een bedrag van f 10.000,--, waarvan belanghebbende stelt dat zijn moeder het hem door storting op zijn bankrekening op 11 april 1980 heeft geleend, niet als lening in aanmerking genomen. Voor het jaar 1982 is voorts op dezelfde wijze een bedrag van f 11.842,-- niet in aanmerking genomen. Dit laatste bedrag betreft volgens belanghebbende het restant van een in 1981 ten behoeve van de aankoop van een auto verkregen lening van zijn vader, groot f 13.107,--, welke lening hem en zijn echtgenote in de jaren 1981 en 1982 zou zijn kwijtgescholden. Uit deze vermogensvergelijking resulteert een zogenaamd netto-privé over de jaren 1980 tot en met 1983 van respectievelijk f 4.125,--, f 3.913,--, f 21.553,-- en f 9.060,--.

3.6 Volgens de jaarstukken over de jaren 1980 tot en met 1983 bedroeg het bruto-winstpercentage (uitgedrukt in percenten van de inkoop) respectievelijk 41,5%, 31%, 28% en 28%.

Op grond van branchedocumentatie omtrent dierenspeciaalzaken, afkomstig van het Economisch Instituut voor het Midden- en Kleinbedrijf, hebben de controlerende ambtenaren voorgesteld om, na verwerping van de boekhouding van belanghebbende, de brutowinst voor de genoemde jaren te stellen op 55% van de inkoopwaarde. Het naderhand door hen gedane onderzoek in de leggers van een negental ondernemers met naar hun mening soortgelijke zaken, uit welk onderzoek voor de jaren 1980 tot en met 1983 een gemiddeld bruto-winstpercentage van circa 46% van de inkoop resulteerde, heeft de controlerende ambtenaren geen aanleiding gegeven hun correctievoorstel bij te stellen.

De Inspecteur heeft het voorstel van de controlerende ambtenaren overgenomen en op grond daarvan de aangegeven omzet over de jaren 1980 tot en met 1983 verhoogd met respectievelijk f 32.865,--, f 68.995,--, f 74.722,-- en f 74.532,--.

De gemachtigde van belanghebbende heeft ter zitting medegedeeld dat in 1988 het bruto-winstpercentage van de (inmiddels in een BV omgezette) onderneming 34% van de inkoop bedroeg.

Op de zitting van 20 november 1990 heeft de Inspecteur erkend dat de door hem voor de onderzochte jaren gehanteerde bruto-winstpercentages te hoog zijn.

3.7 Op de balans van belanghebbendes onderneming komt een personenauto voor. Alle kosten van deze auto, derhalve ook de afschrijvingen, zijn als kosten van de door hem gedreven onderneming beschouwd. Ter zake van het privé-gebruik vindt met betrekking tot deze personenauto de wettelijke forfaitaire bijtelling van 20% van de cataloguswaarde inclusief omzetbelasting plaats.

De echtgenote van belanghebbende beschikte in het onderhavige jaar ook over een personenauto. Deze auto behoorde niet tot het vermogen van de door belanghebbende gedreven onderneming. De echtgenote gebruikte deze auto voor het woon-werkverkeer en voor het doen van bestellingen. Ten aanzien van deze auto zijn alle kosten, met uitzondering van de afschrijvingen, ten laste van de winst van belanghebbendes onderneming gebracht. Een bijtelling wegens privé-gebruik heeft niet plaatsgevonden.

Naar aanleiding van het ingestelde boekenonderzoek hebben de controlerende ambtenaren voorgesteld een correctie op de winst aan te brengen ter grootte van 1/4 van de totale autokosten minus de afschrijvingen.

De Inspecteur heeft dit voorstel overgenomen en de winst over de jaren 1980 tot en met 1983 gecorrigeerd met respectievelijk f 1.678.-- (1980), f 1.554.-- (1981), f 878.-- (1982) en f 1.024.-- (1983).

3.8 Met betrekking tot het onderhavige boekenonderzoek heeft, in tegenstelling tot wat gebruikelijk is, geen eindbespreking tussen de controlerende ambtenaren en de boekhoudergemachtigde van belanghebbende plaatsgehad.

Bij brief van 15 juli 1985 heeft C hem de correcties en de feiten waaruit deze voortvloeien, medegedeeld. Daarop is een briefwisseling tussen de inspectie en de boekhoudergemachtigde van belanghebbende op gang gekomen.

Bij brieven van 10 december 1985 heeft de Inspecteur aan te boekhouder/gemachtigde medegedeeld dat met betrekking tot het jaar 1980 aan belanghebbende een navorderingsaanslag inkomstenbelasting was opgelegd,

respectievelijk dat hem met betrekking tot de jaren 1981 en 1982 navorderingsaanslagen inkomstenbelasting zouden worden opgelegd.

De navorderingsaanslag inkomstenbelasting 1980 is gedagtekend 31 december 1985, de navorderingsaanslagen inkomstenbelasting 1981 en 1982 zijn gedagtekend 26 februari 1986. Zij zijn opgelegd met een verhoging van 100 percent, waarvan 50 percent is kwijtgescholden.

3.9 Voor het onderhavige jaar is de winst gecorrigeerd met f 69.382.-- meer omzet waarvan een gedeelte, groot f 12.442.-- is toegerekend aan de echtgenote van belanghebbende en met f 1.554.-- minder autokosten. Door deze correcties bestond minder recht op zelfstandigenaftrek (correctie f 2.000.--) en voorts wijzigde de drempel van de buitengewone lasten (correctie f 1.336.--).

Tenslotte is een destijds in het nadeel van belanghebbende gemaakte telfout gecorrigeerd (correctie -/-- f 45.--).

4. Omschrijving geschil en standpunten van partijen.

In geschil is in de eerste plaats de vraag of de bestreden navorderingsaanslag voor wat betreft de enkelvoudige belasting terecht en tot het juiste bedrag is opgelegd. Belanghebbende beantwoordt deze vraag ontkennend, de Inspecteur daarentegen bevestigend.

Voorts is de verhoging in geschil.

Belanghebbende is van mening dat geen verhoging had mogen worden toegepast dan wel dat deze in strijd met de beginselen van behoorlijk bestuur niet volledig is kwijtgescholden.

De Inspecteur stelt zich op het standpunt dat de verhoging terecht is toegepast en dat, voor zover het de belasting verband houdende met de omzetcorrectie betreft, daarvan eveneens terecht slechts 50 percent is kwijtgescholden. Met betrekking tot de correctie autokosten staat de Inspecteur nader een kwijtschelding van 25 percent van de uit dien hoofde nagevorderde belasting voor.

Partijen doen hun vorenomschreven standpunten steunen op de gronden welke daartoe door hen zijn aangevoerd in de gedingstukken, waaronder de eerder vermelde pleitnota's. Zij hebben hun standpunten ter zitting uitvoerig toegelicht, doch

aldaar aan hun in de stukken waartoe het Hof ook de vorenvermelde pleitnota's rekent, gegeven uiteenzettingen geen nieuwe grieven of weren toegevoegd.

5. Conclusies van partijen

Belanghebbende heeft geconcludeerd tot vernietiging van de navorderingsaanslag. De Inspecteur heeft geconcludeerd tot tot handhaving van de navorderingsaanslag en tot vernietiging van het kwijtscheldingsbesluit, onder kwijtschelding van 50 percent van de nagevorderde belasting voor zover deze betrekking heeft op de omzetcorrectie en van 45 percent voor zover die belasting de correctie ten aanzien van de autokosten betreft.

6. Overwegingen omtrent het geschil

6.1 Belanghebbende heeft zich er in de eerste plaats op beroepen dat aan het opleggen van de navorderingsaanslag in de weg staat het ontbreken van een nieuw feit in de zin van artikel 16, eerste lid, slotzin, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (hierna: de AWR). Hij grondt deze stelling op de omstandigheid dat uit de jaarstukken over het onderhavige jaar duidelijk blijkt hoe hoog het gerealiseerde bruto-winstpercentage is, zodat de Inspecteur, indien hij bij de aanslagregeling van mening was dat dit te laag is, de oorspronkelijke aanslag niet zonder boekenonderzoek had mogen regelen.

6.2 Deze stelling faalt. Bij het eerder ingestelde boekenonderzoek is het in eerdere jaren behaalde bruto-winstpercentage uitdrukkelijk aan de orde geweest en belanghebbende heeft toen een in de ogen van de belastingadministratie redelijke verklaring gegeven voor het feit dat dit laag was.

Voorts hecht het Hof belang aan de omstandigheid dat de aangifte en de daarbij gevoegde jaarstukken een betrouwbare indruk maken. Op grond van deze feiten en omstandigheden behoefde de Inspecteur bij het vaststellen van de oorspronkelijke aanslag geen twijfel aan de juistheid van de aangifte over het onderhavige jaar te

koesteren. Derhalve heeft hij geen ambtelijk verzuim begaan door die aanslag vast te stellen zonder eerst een boekenonderzoek in te laten stellen.

6.3 Bij het in 1985 ingestelde boekenonderzoek zijn feiten naar voren gekomen die de vraag rechtvaardigen of belanghebbendes boekhouding kan dienen als betrouwbare grondslag voor de winstberekening.

Het Hof noemt de volgende gebreken:

- de kasadministratie is in de onderzochte periode door belanghebbende voor wat betreft de uitgaven niet dagelijks bijgehouden. De aan de boekingen in het kasboek ten grondslag liggende kassastroken (inclusief de zogenaamde afslag), waarop de aantekeningen staan omtrent ontvangen bankcheques en girobetaalkaarten zijn, ondanks de bij een eerdere controle gegeven waarschuwingen omtrent de bewaarplicht, door belanghebbende niet bewaard.

- er zijn in de onderzochte periode zogenaamde negatieve kassen geconstateerd. Blijkens de vaststaande feiten heeft belanghebbendes gemachtigde ter zitting ten aanzien van één van die negatieve kassen de juistheid daarvan erkend. Met betrekking tot de overige ter zitting en in de schriftelijke nabehandeling onderzochte negatieve kassen is het Hof van oordeel dat de Inspecteur de juistheid daarvan voldoende aannemelijk heeft gemaakt. Op grond van onderzoek van de ter zitting overgelegde originele facturen acht het Hof het vermoeden gerechtvaardigd dat, ter maskering van de door de controlerende ambtenaren geconstateerde negatieve kassen van 1 juni 1982 en van 9 en 2 november 1982, naderhand in of met de betaaldata van een aantal facturen is geknoeid. Belanghebbende heeft tot vermoeden niet ontzenuwd. Anders dan belanghebbendes gemachtigde stelt, heeft het Hof de Inspecteur niet opgedragen de betaaldata van de op de negatieve kassen betrekking hebbende facturen in de boekhoudingen van belanghebbendes leveranciers te controleren.

- in de boekhouding zijn leningen geboekt, waarvan het bestaan door belanghebbende niet in alle gevallen voldoende aannemelijk is gemaakt. Met betrekking tot de gestelde lening van f 10.000.- die belanghebbende in 1980 van zijn moeder zou hebben ontvangen, acht het Hof met de Inspecteur het door belanghebbende daarvoor aangevoerde bewijs onvoldoende. Ook het bestaan hebben van een lening van belanghebbendes vader, alsmede van ter zake van deze

lening gedane kwijtscheldingen heeft belanghebbende; tegenover de uitdrukkelijke en gemotiveerde bestrijding door de Inspecteur, onvoldoende aannemelijk gemaakt.

6.4 Op grond van het de onder 6.3 overwogene is het Hof van oordeel dat door de Inspecteur, op wie in dezen de bewijslast rust, voldoende aannemelijk is gemaakt dat belanghebbende niet alle bedrijfsontvangsten heeft geboekt. Deze conclusie wordt naar 's Hofs oordeel nog versterkt door de, op zichzelf niet van doorslaggevende betekenis zijnde, uitkomsten van te onder de vaststaande feiten (punt 3.4) vermelde toetsen en de voor sommige van de onderzochte jaren door de controlerende ambtenaren bij de gemaakte vermogensvergelijkingen berekende en voor een gezin van vijf personen lage bedragen aan zogenaamd netto-privé. Dit alles leidt het Hof tot de conclusie dat de in de aanhef van de voorgaande rechtsoverweging gestelde vraag ontkennend beantwoord moet worden.

6.5 Uitgaande van het oordeel dat belanghebbendes boekhouding als betrouwbare grondslag voor de winstberekening moet worden verworpen, dient de winst op andere wijze te worden berekend.

Het Hof is van oordeel dat daarbij wel gebruik kan worden gemaakt van aan de boekhouding ontleende gegevens, omdat die niet op alle onderdelen onjuist behoeft te zijn geweest.

Gesteld noch gebleken is dat de boekhouding op het punt van de boeking van inkoop gebreken vertoont. Het Hof zal dan ook de inkoopwaarde tot uitgangspunt bij de winstberekening nemen.

6.6 Bij de bestreden navorderingsaanslag heeft de Inspecteur het bruto-winstpercentage in navolging van het voorstel van de controlerende ambtenaren verhoogd tot 55% van de inkoopwaarde.

Naar het oordeel van het Hof heeft belanghebbende echter voldoende aannemelijk gemaakt dat dit percentage in zijn geval aanzienlijk te hoog is. Hij heeft daarbij onder meer gewezen op de sterke concurrentie die hij ondervindt van in de nabijheid van zijn winkel gelegen supermarkten, die op het gebied van diervoeders veelal lagere verkoopprijzen hanteren dan die voor zijn eigen onderneming, gelet op zijn inkooprijzen, verantwoord zijn.

Ter zitting heeft de Inspecteur erkend dat het door hem gehanteerde bruto-winstpercentage van 55% erg fors is. Gelet, enerzijds op het feit dat belanghebbende, naar het Hof aannemelijk acht, concurrentie ondervindt die een drukkend effect heeft op zijn winstmarge, maar anderzijds ook op de omstandigheid dat het Hof bewezen acht dat belanghebbende niet alle bedrijfsontvangsten heeft geboekt, komt het Hof tot de conclusie dat aanleiding bestaat voor een gematigde verhoging van het berekende bruto-winstpercentage. Voor de daling na 1980 heeft belanghebbende de door het Hof aannemelijk geachte verklaring gegeven dat na dat jaar geen tropische dieren, ten aanzien waarvan een vrij hoge winstmarge gold, meer werden verkocht.

Dit alles in aanmerking nemende schat het Hof het bruto-winstpercentages voor het jaar 1980 in goede justitie op 45% en voor de beide daarop volgende jaren op 35% (uitgedrukt in percenten van de inkoop). Dit leidt tot de conclusie dat de volgende omzetcorrecties noodzakelijk zijn:

	1980	1981	1982

Inkoopwaarde omzet	f 244.001.--	f 292.400.--	f 281.170.--
Brutowinst	f 109.800.--	f 102.340.--	f 98.409.--
	-----	-----	-----
behaalde omzet	f 353.801.--	f 394.740.--	f 379.579.--
aangegeven omzet	f 345.336.--	f 384.225.--	f 361.043.--
	-----	-----	-----
Correctie	f 8.465.--	f 10.515.--	f 18.536.--

6.7 Met betrekking tot de correctie autokosten is het Hof van oordeel dat het gelijk aan de zijde van belanghebbende is. Belanghebbende heeft voldoende aannemelijk gemaakt dat de auto voor woon-werkverkeer en voor het doen van bestellingen wordt gebruikt, aangezien vaststaat dat de afschrijvingen op deze auto niet ten laste van de winst zijn gebracht, is het Hof met belanghebbende van oordeel dat onder deze omstandigheden voor een bijtelling wegens privé-gebruik van deze auto geen aanleiding bestaat.

6.8 Op grond van het vorenoverwogene dienen de belastbare inkomens van belanghebbende en zijn echtgenote over het jaar 1981 nader als volgt te worden bepaald:

	Belanghebbende -----		echtgenote -----
Oorspronkelijk vastgesteld			
belastbaar inkomen	f 21.559.--		f 14.513.--
bij: meer omzet	f 10.515.--		

	f 32.074.--		
af: aan de echtgenote toe te rekenen			
winst (1/3 van f 10.515.--)	f 3.505.--	bij:	f 3.505.--
	-----		-----
	f 28.569.--		f 18.018.--
bij: minder aftrek buitengewone lasten			
door drempelverhoging	f 1.125.--		

	f 29.694.--		
af: telfout	f 45.--		

Belastbaar inkomen nader gesteld op	f 29.649.--		f 18.018.--
	=====		=====

6.9 Blijkens het vorenoverwogene dienen de belastbare inkomens van belanghebbende en zijn echtgenote nader te worden vastgesteld op f 29.649.-- respectievelijk f 18.018.--.

6.10 Ingevolge het bepaalde in artikel 18, eerste lid, van de AWR wordt de in een navorderingsaanslag begrepen belasting met 100 percent verhoogd, behoudens voor zover het niet aan opzet of grove, dat is aan opzet grenzende, schuld van de belastingplichtige is te wijten dat te weinig belasting is geheven. De bewijslast inzake de verwijtbaarheid rust hierbij op de Inspecteur. Op grond van de het

vorenoverwogene is het Hof van oordeel dat de Inspecteur het in dit verband van hem verlangde bewijs heeft geleverd.

6.11 Voor zover belanghebbendes gemachtigde heeft willen betogen dat de verhoging dient te vervallen, omdat de Inspecteur belanghebbende de gronden waarop de toegepaste verhoging berust niet, althans niet tijdig, heeft medegedeeld, faalt dit betoog. Feitelijk staat vast dat reeds bij brief van 15 juli 1985 aan de gemachtigde is medegedeeld op welke gronden de voorgestelde correcties berusten, terwijl in de eveneens onder de feiten vermelde brief van 10 december 1985 is aangegeven dat de toegepaste verhoging is gegrond op een onjuiste omzetverantwoording.

6.12 Met betrekking tot het door de Inspecteur genomen kwijtscheldingsbesluit overweegt het Hof het volgende. De Inspecteur heeft met betrekking tot de niet-geboekte ontvangsten een kwijtschelding verleend van 50 percent van de terzake nagevorderde belasting. Gelet evenwel op de aard en omvang van de hier aan de orde zijnde door belanghebbende gepleegde daden dan wel begane verzuimen, voorts op de omstandigheden waaronder deze zijn begaan en op de persoon van belanghebbende, zoals deze aan het Hof ter zitting en uit de stukken is bekend geworden, acht het Hof een kwijtschelding van te belopen verhoging tot op 25 percent van te verschuldigde enkelvoudige belasting in dit geval passend.

6.13 Ingevolge artikel 5, zevende lid, van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken dient het door belanghebbende gestorte griffierecht ad f 38.-- hem te worden vergoed door de Inspecteur.

7. Slotsom

Het beroep is gedeeltelijk gegrond. Er is een nieuw, de navordering rechtvaardigend feit aanwezig. De correctie op het belastbare inkomen van belanghebbende wordt teruggebracht tot een bedrag van f 8.090.--, die op het belastbare inkomen van zijn echtgenote tot f 3.505.--. De verhoging is terecht toegepast, maar de kwijtschelding is tot een te gering percentage verleent. Het Hof stelt de kwijtschelding op 75 percent

van de nagevorderde belasting. Het griffierecht moet door de Inspecteur aan belanghebbende worden vergoed.

8. Beslissing

Het gerechtshof VERMINDERT de navorderingsaanslag waarvan beroep tot een berekend naar een belastbaar inkomen van f 29.649.-- ten name van belanghebbende en van f 18.018.-- ten name van zijn echtgenote, VERNIETIGT het kwijtscheldingsbesluit, VERLEENT een kwijtschelding 75 percent van de nagevorderde belasting en VERSTAAT dat door de Inspecteur aan belanghebbende wordt vergoed het voor deze zaak betaalde griffierecht ad f 38.--.

Aldus vastgesteld in raadkamer op 20 december 1990, door Mrs. A.C. de Groot, vice-president, R.A. van Gorkum en J.M. van der Beek, raadsheren-plaatsvervanger, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier R.W. Otto.

Otto

de Groot

Aangetekend aan partijen verzonden: 25 januari 1991

Van de beslissing omtrent de verhoging zal mededeling worden gedaan ter openbare terechtzitting van 19 februari 1991.